

Tiden er inde til at fjerne fattigdom og give vore børn en fremtid

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag anfører *New York Times* den flok hyæner i det vestlige pressekorps, som misbilliger den kinesiske beslutning om at fjerne tidsbegrænsning for deres præsidenter og vicepræsidenter. »Xi sætter Kina på kollisionskurs med historien«, hylér *Times'* overskrift og citerer ingen anden en taberen Hillary Clinton, der udtalte, at Kina er på »en taberkurs og forsøger at opretholde et regeringssystem, der ikke kan overleve i den moderne verden«.

Kesha Rogers, den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (9. Kongresdistrikt), og som støttes af LaRouche Politiske Aktionskomite, responderede til dette hysteri imod Kina ved at minde vore borgere om Martin Luther Kings ord (som, ulig Hillary, var *kvalificeret* til at være præsident), der sagde: »Tiden er inde for os at blive civiliserede ved totalt, direkte og omgående at afskaffe fattigdom.« Det er selvfølgelig det, Kina er ved at opnå, både for sine egne borgere (frem til år 2020) og for verden, gennem sit historiske Bælte & Vej Initiativ. Hvilken nation eksemplificerer den »civiliserede verden« i dag?

Global Times, det Kinesiske Kommunistpartis avis, skriver i dag, at »de vestlige medier begyndte at tale dårligt om Kina på deres sædvanlige og forskellige måder« efter meddelelsen om, at Kina ville afslutte begrænsede embedsperioder. »Den vigtigste grund til alt dette«, fortsætter lederartiklen, »er, at Kinas fremvækst har nået et afgørende punkt, hvor nogle vesterlændinge rent psykologisk ikke kan holde det ud længere. De ønsker at se en ulykke ramme landet. Selv, hvis det skulle skade deres egne interesser, så er de villige til først at se

Kina smuldre«. De skriver fortsat, »I årenes løb er både Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites myndighed og vort kinesiske samfunds fremgang vokset. Centralkomiteens myndighed er den mest fremragende del af Kinas konkurrencedygtighed. Den er kilden til landets effektivitet og evne til at mobilisere folk og foretage tilpasninger. Det er den ting, som den omgivende verden mest misunder Kina, og det er målet for vestlig, antikinesisk retorik.«

Mange i Vesten responderer, at, på trods af det store fremskridt i Kina, er det kinesiske folk ikke frit, har ikke basale menneskerettigheder, som om retten til et anstændigt levebrød, frihed fra fattigdom og frihed til at bidrage til nationens og menneskehedens fremtid, ikke skulle være den mest fundamentale af menneskerettighederne.

Men vi må også stille spørgsmålet, hvad er tilstanden for menneskerettighederne i USA? Hvad gør man mod vore børn, af hvilke millioner er blevet nægtet ethvert håb om en produktiv fremtid, og som i stedet tilbydes »friheden« til at tage narkotiske stoffer, til at blive »underholdt« af film og videospil og popmusik, der lærer dem at umenneskeliggøre deres medmennesker gennem vold og pornografi, og som nægtes enhver uddannelse med hensyn til den klassiske, vestlige kulturs skønhed, for slet ikke at tale om den klassiske kinesiske kulturs skønhed, eller skønheden i nogen af de andre, store kulturer i menneskets historie? Der bør ikke herske tvivl om, hvorfor hundredevis af vore børn bliver forvandlet til mordere. Der bør heller ikke herske nogen tvivl om, at hele økonomien og hele kulturen må transformeres for at denne rædsel skal stoppe, og for at verden kan gå ind i et nyt paradigme, baseret på menneskeligt fremskridt og menneskelig værdighed.

Præsident Trump vækkede et håb i det amerikanske folk, hvor han lovede at genopbygge nationens industrielle grundlag og den kollapsende infrastruktur, at afslutte narkosvøben, mindede folk om Alexander Hamiltons »Amerikanske System« og

lovede at afslutte den nytteløse og farlige konfrontation med Rusland og Kina. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i et halvt århundrede, alt imens det politiske lederskab har været i færd med at transformere nationen til en postindustriell skrotbunke og en permanent krigsmaskine på vegne af Det britiske Imperium.

Håbet om at genoprette Amerikas storhed må nu fuldbyrdes på den eneste, mulige måde – ikke stykkevist, ikke med små skridt, men gennem den fulde og hele genindførelse af det Amerikanske System gennem LaRouches program, og ved fuldt og helt at vedtage den Nye Silkevejsånd, som Kinas Bælte & Vej har lanceret. Det er, hvad et civiliseret samfund må gøre.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping møder børn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag under velkomstceremonier uden for Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (WH Photo Shealah Craighead)

Grækenlands kreditorer kræver yderligere nedskæringer for milliarder, alt imens græske børn lider bitter nød

15. mrs., 2017 – Græsk presse rapporterer, at landets kreditorer kræver, at der skæres endnu flere milliarder i budgettet for at opnå et uopnåeligt budgetoverskud på 4,5 %, op fra 3,5 %, der også er umuligt. Tror kreditorerne rent faktisk, at Grækenland rent faktisk kan betale sin illegitime gæld på over 300 mia. euro, ud? Disse krav stilles på et tidspunkt, hvor det nu rapporteres, at halvdelen af arbejdere

i den private sektor får mindre end 800 euro (dk kroner 5.947) om måneden i løn. Endnu en rædselshistorie, denne gang fra Reuters, er fremkommet om, at det er børn, der lider mest i krisen.

De såkaldte »eksperter« fra EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank (ECB) og den Internationale Valutafond (IMF), har været i forhandlinger om en ny runde nedskæringstiltag, så flere midler kan frigives fra bailout-fonden til at gå direkte til de banker, til hvilke Grækenland har gæld, inkl. ECB. Alt imens man sidste år hævdede, at det latterlige mål med et budgetoverskud på 3,5 % ville blive taget af bordet, så rapporteres det nu i den græske avis *Protothema*, at »kreditorer nu ser frem til totalt urealistiske, primære overskud på 4-4,5 % af BNP for 2019«. Dette betyder 1-1,5 mia. euro i ekstra nedskæringer, oven i de allerede krævede 3,6 mia. euro.

Tal fra den årlige rapport fra Arbejdsinstituttet (INE) af den Almene Sammenslutning af Græske Arbejdere (GSEE) viser, at lønnen til næsten 52 % af arbejdere i den private sektor er blevet reduceret til ned under 800 euro om måneden, svarende til \$851,50, iflg. en rapport i *Xinhua*.

Tal viser, at 51,6 % tjener mindre end 799 euro. Dette kan specificeres til 15,2 %, der tjener mindre end 499 euro, 23,6 %, der tjener mellem 500-699 euro, og 12,8 %, der tjener mellem 700-799 euro. Kun 17,3 % tjener mellem 800-999 euro, og 17,8 % tjener over 1.000 euro; 11,1 % mellem 1.000-1.299 euro, og 6,7 % over 1.300 euro. I den offentlige sektor, alt imens kun 11 % af arbejdere i denne sektor tjener mindre end 800 euro om måneden, så tjener kun 15 % mere end 1.300 euro. Dette betyder, at kun henved 22 % af den totale arbejdsstyrke tjener over 1.300 euro (dk krone 9.664) om måneden.

Disse tal kan sammenlignes med den gennemsnitlige månedsløn i Tyskland på 3.600 euro (26.762 d.kr.).

Som det tidligere er blevet rapporteret, så ligger den virkelige arbejdsløshed på 29,6 %. Med 68,1 % af de arbejdsløse, der lever på fattigdomsgrænsen. Desuden er tallet for fuldtidsansættelser faldet fra 79 % i 2009 og til 45,3 % i 2016. Dertil kommer, at, i 2016, var henved 54,7 % ansat på »fleksible« arbejdskontrakter, en stigning fra 21 % i 2009.

I mellemtiden, oven i rapporterne om, at den græske arbejdsløshed er over 30 %, fattigdommen 40 %, og med et sundhedsvæsen, der næsten er kollapsede, osv., så offentliggør Reuters en historie om, hvordan græske mødre nu overlader deres børn til børnehjem og hjem for mishandlede børn, fordi de ikke længere kan brødføde og drage omsorg for dem.

Ét af disse hjem, Model National Nursery, der blev grundlagt som et hjem for forældreløse børn, er nu begyndt at modtage et voksende antal børn, fordi deres forældre ikke kan give dem de basale fornødenheder; i teorien kan disse børn opholde sig hos deres forældre, eller forælderen, weekenden over. Dette særlige hjem har en lang venteliste for ansøgninger, og lider alligevel under manglen på finansiering, fordi nedskæringstiltag og økonomisk kollaps har skåret dybt ind i hjemmets budget, hvilket er almindeligt for disse centre.

Lederen af Model Nursery, Iro Zervaki, beskriver børnenes traume, hvoraf nogle blot er 3 år gamle, når de efterlades af deres forældre.

»Vi har haft tilfælde, hvor børnene endda forsøgte at forlade hjemmet, at løbe væk, for at være sammen med deres mor«, sagde Zervaki. »De kender ikke forskel på ugedagene og spørger hver dag, 'Er det fredag?'« Anthoula Zarmakoupi, en socialarbejder, sagde: »De ved, mor kommer og henter dem i weekenden«. Men undertiden er ikke engang dét muligt, sagde hun. »Vi har børn, hvis forældre er hjemløse, så det er meget svært for dem selv at hente børnene hjem til weekenden.«

Foto: Børn på børnehjemmet Model National Nursery, i

Kallithea, Athen, Grækenland, får bøttesuppe til frokost, 3. marts, 2017.

Regeringens politik øger fattigdom og hjemløshed i Tyskland

14. dec., 2016 – Den seneste udgave af den årlige »Fattigdomsrapport«, udgivet af den tyske regering, viser, at stigningen forsætter med hensyn til, at folk er forgældede og hjemløse, samt andre aspekter af fattigdom – et direkte resultat af Finansministeriets nedskæringspolitik med det »sorte nul« på budget-balancen. Flere end et ud af fem børn lever under »risiko for fattigdom«, fordi deres familier har under 60 % af den gennemsnitlige minimumsindkomst; et ud af 20 børn lever allerede i fattigdom uden håb om at komme ud af det.

Flere end 2 mio. husstande – dvs., omkring 4 mio. borgere – er håbløst overforgældede; og antallet af registrerede hjemløse er steget fra 80.000 for fem år siden og til nu, 330.000.

Den nye rapport, der kun fastslår situationen i 2015, vil imidlertid ikke blive publiceret i sin helhed før starten af 2017.

Verdensbankens præsident: 'Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom'

9. oktober, 2016 – Med det, der meget vel kan have været den eneste, fornuftige kommentar, der er ytret af deltagere i det netop afsluttede IMF/Verdensbank-møde den 7. – 9. okt. i Washington, D.C., svarede Verdensbankens præsident Jim Yong Kim det følgende på en journalists spørgsmål om Kinas rolle i at opnå det erklærede mål om at afskaffe ekstrem fattigdom frem til året 2030:

»For det første: Uden Kina ville vi end ikke have en chance for bare at tænke på at afskaffe ekstrem fattigdom. Kina har i løbet af de seneste to til tre årtier løftet 700 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom. Så der findes stadig mennesker, der lever i ekstrem fattigdom, men der er ikke så mange. Kina er fast besluttet på at bringe dette antal ned til nul i en meget nær fremtid. Med hensyn til vores arbejde i Afrika, så er det selvfølgelig ét af de steder, hvor vi må fokusere mest på at afskaffe ekstrem fattigdom.«

Men bortset herfra, så opsummerede en lederartikel, udgivet af *Jamaican Observer*, præcist forløbet: »IMF og Verdensbanken har ingen løsning på global økonomisk elende.« IMF udstedte faktisk et slutkommuniké: men i det omfang, man overhovedet kan forstå deres jargon-ordflom, så lyder deres forslag til en politik som et anti-Hamilton-manifest:

»Den monetære politik bør fortsat være tillempet«;
»strukturelle reformer er afgørende for at øge potentiel vækst og

ville have fordel af synergier med andre politikker«; og »vi vil overvåge potentielle finansielle stabilitetsrisici, associeret til langvarigt lave eller negative rentesatser, systemiske markedslikviditetsrisici og ikke-bank-intervention«.

Foto: Et fattigbarn på en losseplads, et sted på vores klode ...

IMF 'indrømmer', de tog fejl med den græske bailout – Men de var nødt til at redde de europæiske banker

17. december 2015 – Længe efter det brutale overgreb siger folkemordets teknikere fra Den internationale Valutafond (IMF), at de måske begik en fejl, og at der burde have været en gældsafskrivning for Grækenland i begyndelsen af krisen. Men de hævder, at de ikke havde noget andet valg end at forhindre »smitte« i hele Eurozonen. De siger naturligvis intet om den brutale nedskæringspolitik, der havde ødelagt økonomien, og om, at de stadig i dag kræver mere af denne 'nøjsomhedspolitik'.

Den såkaldte »Gennemgang af Kriseprogrammet«, der angiveligt skulle vurdere, om IMF har håndteret de forskellige finanskriser, inklusive Grækenlands og Eurozonens, udtaler: »Bekymring for smitte udgjorde en afgørende overvejelse i beslutningerne om gældsstrukturering i programmerne for Euro-området. For Grækenlands vedkommende (2010) kunne Fonden ikke vurdere denne gæld til at være overvejende sandsynligt erholdelig, en vurdering, der normalt er nødvendig for at opnå

exceptionel adgang til Fondens ressourcer.«

De indrømmer ikke desto mindre, at, når det drejer sig om at redde »systemet«, så kan alt, efter deres mening, retfærdiggøres: »Risikoen for en international, systemisk smitte, i betragtning af de manglende brandmure på det tidspunkt, til at isolere andre medlemmer af Euro-området, leverede imidlertid en retfærdiggørelse af ikke at kræve en direkte gældssanering som en betingelse for et arrangement med Fonden for at få exceptionel adgang.« Man tilføjede derfor en klausul om »systemisk undtagelse«, som muliggjorde den enorme bailout, som enhver ved sin fornufts fulde fem kunne se var uerholdelig, »til den exceptionelle adgangspolitik, og en sådan blev efterfølgende påkaldt også for Irland (2010), Portugal (2011) og igen i Grækenlands efterfølgende arrangement i 2012.«

Eftersom nogle er mere lige end andre, skriver de, at denne klausul ikke blev anvendt nogen steder uden for Eurozonen, fordi »smitte ikke sås at udgøre en tilstrækkelig stor bekymring«.

De indrømmer, at 'hårklipningen' af den græske gæld i 2012 – det vil sige, at den gamle gæld stadig forfaldt – var »stor målt efter standarden for de andre tilfælde af umiddelbart forestående betalingsstandsning, selv om den var utilstrækkelig til at genoprette gældens erholdelighed med nogen grad af sandsynlighed.« Rapportens forfattere siger ikke, at denne hårklipning stort set blot drev de græske banker, samt statens sundhedssystem og pensionsfonde, bankerot, og ikke de udenlandske investorer, der havde en 'opsigelsesklausul'.

De fortsætter med at skrive, at »det at holde gældssaneringen tilbage« ved hjælp af den »systemiske undtagelse« i realiteten ikke genoprettede »tilliden til markedet«, men at dette først skete, efter at Mario Draghi, præsidenten for Den europæiske Centralbank, ECB, meddelte, at han ville gøre »hvad som helst«

for at redde euroen.

De indrømmer også, at de bailout-programmer, der blev indført under regeringerne Papandreou (2010) og Papademos (2012), havde til formål at skabe en intern devaluering ved at nedskære lønningernes nominelle værdi, »reformere« det kollektive lønforhandlingsystem, fremme privatiseringer, reducere bureaukrati og opmuntre til konkurrence. De nævner selvfølgelig intetsteds, at dette fik økonomien til at kollapse med uhørte 30-35 % og skabte en officiel arbejdsløshed på over 27 %, mens den virkelige arbejdsløshed var på 40 % og ungdomsarbejdsløsheden 65 %.

Foto: Hele familier er stødt ud i den totale forarmelse, for en stor dels vedkommende som følge af arbejdsløshed. Her venter et barn i kø på uddeling af fødevarer, etableret af den græsk-ortodokse kirke i Athen.

Kinas plan om at gøre en ende på fattigdom i 2020 – stadig 70 millioner tilbage

30. november 2015 – Kinas øverste lederskab mødtes i Beijing den 27.-28. nov. for at udarbejde konkrete planer for sit mål om at udrydde fattigdom i år 2020. Med Kinas indsats over de seneste 30 år, hvor de har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom (det er det tal, som *Xinhua* giver den 29. nov. – en stigning fra de 600 mio., der ofte nævnes), så er der stadig 70 mio. kinesere, der lever i fattigdom.

Xi Jinping understregede, at det ikke blot er indkomsten, men den generelle levestandard, der må adresseres. Dette omfatter

tilstrækkelig mad og beklædning, tvungen skolegang, sundhedsydelser og husly.

Xi sagde til konferencen, at, alt imens det er »en krævende opgave«, så vil »ingen enkeltstående, fattig region eller noget individ, der lever i fattigdom, blive ladet tilbage«, når landet opnår sit mål med »at bygge et moderat fremgangsrigt samfund« i 2020. Han sagde, at den disponible indkomst pr. person hos landmænd i fattige områder bør vokse med en hurtigere rate end det nationale gennemsnit, og basale offentlige tjenesteydelser for områderne bør være næsten oppe på niveauet for det gennemsnitlige nationale kriterium, iflg. *Xinhua*.

»Industriell udvikling er afgørende for at lette fattigdom«, sagde Xi og opfordrede til, at lokale ressourcer skulle anvendes godt for at udvikle industrier og sikre beskæftigelse til de arbejdsløse bønder.

Premierminister Li Keqiang talte også ved konferencen og sagde, forbedringen af infrastrukturen på landet må have prioritet, inklusive veje, adgang til ferskvand, elektricitet og Internet. Han sagde, at omkring 10 mio. mennesker vil blive løftet ud af fattigdom gennem flytning.

Fattigdom og sult i Obamas Wall Street-regerede USA

26. oktober 2015 – American Academy of Pediatrics (AAP) (Det amerikanske akademi for børnesygdomme) har tilføjet to spørgsmål til deres patienters familier i akademiets retningslinjer til sine læger:

»Inden for det seneste år, har De været bekymret for, om Deres mad ville slippe op, før De får penge til at købe mere?«

»Inden for det seneste år, slap den mad, De købte, op, og havde De ikke penge til at købe mere?«

Denne anbefaling til sine læger skrev AAP efter udgivelsen af rapporten fra Rådet for Lokalsamfundets Børnelægers Fødevarerkomite, med titlen »Fremme af Sikkerhed for Fødevarerforsyning for Alle Børn«. Baseret på komiteens undersøgelse af data fra 2007-2014 konkluderede rapporten, at »16 millioner børn (21 %) lever i husstande, hvor der ikke er permanent adgang til tilstrækkelig mad«, og opsummerede de indlysende konsekvenser af denne mangel på mad:

»Efter at tage multiple risikofaktorer i betragtning har børn, der lever i husstande, hvor madforsyningen er usikker, selv på laveste niveau, større sandsynlighed for at blive syge, være længere tid om at komme sig efter sygdom, og være hyppigere indlagt på hospital. Mangel på tilstrækkelige og passende fødeemner kan nedsætte et barns evne til at koncentrere sig og klare sig godt i skolen og er forbundet med højere niveauer af adfærdsmæssige og følelsesmæssige problemer fra børnehaveklassetrinet og frem til ungdomsklassetrinet. Fødevarerensikkerhed kan ramme børn i et hvilket som helst lokalsamfund, ikke kun i traditionelt underforsynede lokalsamfund ... «

Efter syv år med Barack Obama som præsident, efter otte år med George W. Bush, er enhver statistik, man vælger for at undersøge amerikanernes levevilkår, rædselsvækkende.

San Francisco Chronicle rapporterede f.eks., at en fjerdedel, 25 %, af amerikanske mænd lever i eller nær fattigdom. Det er 26,5 millioner mænd. Men blandt unge amerikanske mænd i aldersgruppen 18-34, der drives ud i denne tilstand, stiger andelen imidlertid til en tredjedel. Som forfatteren Andrew Yarrow skrev, »i en økonomi, hvor lønninger er stagneret eller

faldet, og middelhusstandsindkomsten ikke er højere i dag, end den var for 25 år siden, er det vigtigt at huske, at fattigdoms- og nær-fattigdomsindkomster går på tværs af alle race-, køns- og aldersskel.«

Lawrence Davidson, historieprofessor ved West Chester Universitetet i West Chester, Pennsylvania, skrev den 11. oktober, at 6,8 % af det amerikanske folk, henved 22 mio. mænd, kvinder og børn, forsøger at overleve på en indkomstkategori, der identificeres som »dyb fattigdom«, en tilstand, der måles som 50 % eller mindre af fattigdomsgrænsen. »På dette niveau hersker der håbløshed, og menneskers daglige mål er blot at holde sig i live ... Dette er et temmelig chokerende tal i et land, der af de fleste regnes for at være det rigeste land på Jorden«, skrev han.

Den nyligt udkomne bog, '2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika', tager sagen op om de næsten 1,5 mio. amerikanske husstande, der næsten ikke har nogen pengeindkomst overhovedet. Dette tal er stigende og er næsten fordoblet siden 1996, da loven om velfærds-»reformen« blev vedtaget.

USA: Nedskæring i pensioner og tilskud til lægehjælp vil ramme millioner

Nedskæringer i sociale pensioner og ydelser til lægehjælp vil ramme millioner af sårbare amerikanere, når de månedlige præmier for 30 % 's vedkommende af modtagere af Medicare vil stige med 50 %, og egenbetaling for hospitalsindlæggelse vil

stige. Kongresmedlemmerne Boehners og Pelosis forsøg på at undgå nedskæringer har nået et dødvande.

Xi Jinping vil fjerne fattigdom inden 2020

16. oktober 2015 – I en tale til Forum for Global Reduktion af Fattigdom og Udvikling i Beijing i dag, afgav Xi Jinping et højtideligt løfte om, at Kina totalt ville fjerne fattigdom i Kina inden 2020 og hæve landets 70 mio. fattige op over fattigdomsgrænsen, der er fastsat til en årlig indkomst på 376 dollars. I løbet af de seneste 15 år har Kina løftet 600 mio. mennesker ud af fattigdom.

FN's generalsekretær Ban Ki-moon sendte et videobudskab til forummet og roste Kinas præstation og landets forpligtende engagement til at fortsætte deres bemærkelsesværdige kurs. Processen med Den nye Silkevej bringer denne politik ud i international skala.

Den sociale nød vokser i Grækenland: Dramatisk behov for

programmer til bispisning af græske skoleelever

13. oktober 2015 – Sult hænger stadig klasseværelserne i græske skoler, bevist derved, at 2.032 skoler, 16 % af alle græske statslige skoler, og som repræsenterer 250.000 elever, har indsendt ansøgning om at blive tilsluttet et program for gratis måltider. Organiseret af Institut for Forebyggende Medicin, Miljø- og Erhvervssundhed (Prolepsis) i samarbejde med Niarchos Foundation, startede programmet op første gang i 2012, efter at der fremkom rapporter om elever, der besvime af sult i klasseværelserne. I det forløbne år var halvdelen af de deltagende elever offer for en usikker fødevareforsyning og manglen på adgang til tilstrækkeligt med fødemidler til at sikre en sundt liv. I 6 ud af 10 tilfælde havde kun en person i husstanden en indtægt; i 15 % af tilfældene havde ingen af forældrene nogen indkomst.

Ifølge Kathimerini beskriver Prolepsis' direktør Athina Linou situationen som »dramatisk«. Siden april 2012 har programmet udelt 11 millioner måltider i omkring 450 skoler til 75.000 elever i hele landet.

USA: Antallet af amerikanere, der lever for 2 dollars om dagen, mere end fordoblet

siden 1996

September 1, 2015 – Efter nok en standard er Amerika i færd med at glide over i en status som et Tredjeverdensland: Antallet af amerikanske borgere, der forsøger at klare sig for kun 2 dollars om dagen (!), er mere end fordoblet siden 1996, til nu 1,5 mio. husstande, og 3 millioner børn. Disse tal rapporteres i bogen: »2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika«, der i dag blev udgivet fra forlaget Houghton Mifflin Harcourt, iflg. CBS News.

Blandt andre problemer er disse familier blevet skadet af »velfærdsreformen« fra 1990'erne, da Amerikas sociale sikkerhedsnet blev yderligere udsat for sparekniven, og Temporary Assistance for Needy Families (TANF) (Midlertidig hjælp til nødlidende familier) blev skabt. Den skal angiveligt give midlertidig pengehjælp til fattige familier med børn.

Men TANF fungerer ikke, sagde forfatterne Luke Shaefer og Kathryn Edin. Siden programmet blev skabt i 1996 for at erstatte et 60 år gammelt velfærdssystem, er antallet af familier, der lever for under 2 dollars om dagen, mere end fordoblet. I 2012 modtog kun en fjerdedel af fattige familier TANF-tilskud, hvilket er en nedgang fra mere end to tredjedele i 1996, iflg. Center for Budget and Policy Priorities. Ifølge bogen »2 dollars om dagen« nåede velfærdsprogrammet ud til flere end 14,2 mio. amerikanere i 1994, men i 2014 fik kun 3,8 mio. amerikanere hjælp fra TANF.

Ud over at rekonstruere TANF foreslår Shaefer og Edin, at man indleder beskæftigelses- og uddannelsesprogrammer i stil med Franklin Roosevelts New Deal.[1]

[1] Se Tema-artikel: [»Glass-Steagall 1933: Franklin D. Roosevelts 100-dages program – Med hans egne ord«](#)

Foto: En teltlejr for hjemløse i Seattle, USA.

Påskemiddag til de fattige og hjemløse i Grækenland og Cypern

13. april 2015 – Krisen er langt fra ovre i Grækenland og Cypern. Den ortodokse kirke, frivillige organisationer og det græske Forsvarsministerium arrangerede Påskesøndag måltider til tusindvis af fattige, hjemløse og arbejdsløse mennesker i storbyerne Athen og Piræus. Frivillige organisationer på Cypern gennemførte lignende aktiviteter i går, Påskesøndag i den ortodokse tradition.

For eksempel uddelte Athens ærkebispesædes velgørenhedsorganisation »Apostoli« 10.000 måltider til 5.000 mennesker fra suppekøkkener, der opererede ved kirker inden for bispesædet.

De bevæbnede styrker organiserede en Påskefest for de fattige i deres Goudi militærpark. Flere end 2.000 måltider, inkl. hele stegte lam, blev tilberedt, og kl. 13.30 var flere end 1.880 mennesker dukket op. Festen inkluderede også forestillinger af de bevæbnede styrkers orkester, og man opførte et program med forskellige musik- og danseindslag. Forsvarsminister Panos Kammenos, ærkebiskop Ieronymos og turistminister Eleni Kountoura (medlem af Uafhængige Grækere) deltog også.

De to foregående regeringer har aldrig sponsoreret en sådan begivenhed og overlod det til kirken og private stiftelser.

På Cypern måtte flere end 12.000 familier sætte deres lid til fødevarebanker og velgørende organisationer for at komme igennem helligdagene, iflg. kommissær for frivilligt arbejde Yiannis Yiannaki, iflg. Cyprus Mail. Dette repræsenterer en voldsom stigning, sagde vicedirektør for det Pancypriotiske Koordineringsråd for Velgørenhed, Elias Demetriou. »Der var mange flere mennesker, der havde brug for hjælp i forhold til sidste år, og vi er på ingen måde ude over krisen«, tilføjede han. Han sagde, at han hadede den kendsgerning, at nogle mennesker føler sig for ydmygede til at modtage hjælp fra velgørenhedsorganisationer. »Folk har nået bristepunktet, så selv om mange af dem hader det, så er tabuet langsomt ved at forsvinde, fordi de ikke har noget andet valg«, sagde han.

*Frivillige pakker fødevarer i en Fødevarebank i Larnaca,
Cypern, til uddeling i Påsken*

Et øjenvidne fra *Cyprus Mail*, der var synligt oprevet, sagde, at han endda havde set børn helt ned til syv år, som fik en lille pose kartofler, og som tingede om et par ekstra kartofler. »Jeg har et barn på samme alder, og det vendte sig i maven ved tanken. Det er forfærdeligt, fuldstændig forfærdeligt, at se de forhold, vi er faldet til«, sagde han.

Larnaca, som er en hovedturistlokalitet, er også det sted, hvor den nationale lufthavn ligger. Nedlukningen af det nationale flyselskab sidste år havde alvorlige følger, så vel som også at sende over 600 mennesker på gaden. De 12.000 familier, hvilket kunne betyde, at der på landsplan var så mange som 50.000 mennesker i et land med en befolkning på 900.000, udgør familier, der ellers overhovedet ingen mad ville have.

Titelfoto: For at vise solidaritet med de grækere, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, arrangerede landets Forsvarsministerium og væbnede styrker en Påskefest for de

arbejdsløse og andre sårbare grupper Påskesøndag i Athen.

Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom

10. mrs. 2015 – En rapport udfærdiget af den irske tænketank Social Justice Ireland for Caritas Europa om »Fattigdom og ulighed på fremmarch – Retfærdige sociale modeller nødvendige for en løsning!« finder, at nedskæringspolitikken i Den europæiske Union har bidraget til dybtgående, økonomisk afsavn, især for unge mennesker og andre sårbare grupper.

Henved 123 millioner EU-borgere – en ud af fire – er i risikozonen for fattigdom og social eksklusion – en stigning på 7 mio. i de seks år forud for 2013. Yderligere 8,4 mio. mennesker blev arbejdsløse i samme periode, og næsten en fjerdedel af økonomisk aktive unge mennesker i de 28 EU-lande er arbejdsløse. Unge mennesker udgør den største gruppe i EU, som er arbejdsløse, og som ikke føler noget incitament til at forsøge at finde arbejde.

Den tredje i rækken af lignende rapporter, sammenligner denne seneste rapport økonomiske indikatorer i alle 28 medlemslande, og i syv især – Irland, Italien, Spanien, Portugal, Cypern, Grækenland og Rumænien. Alle undtagen Rumænien er med i euroenhedsvalutazonen.

Rapporten fandt, at 7,3 mio. unge europæere (alder 15-24) klassificeredes som 'Not in Employment, Education or Training (NEET) (Ikke i beskæftigelse, under uddannelse eller i praktik) i 2013.

I Irland var 16,1 % af unge voksne (eller en af seks) klassificeret som NEETs, sammenlignet med et EU-gennemsnit på 13 %. Italien havde den højeste NEET-rate (22 %), efterfulgt af Bulgarien (21,6 %) og Grækenland (20,6 %). Desuden havde Grækenland, med 58,3 %, den højeste arbejdsløshedsrate i de 28 EU-lande i 2013 for unge under 25 år, efterfulgt af Spanien med 55,5 %. Irlands rate var 26,8 %, sammenlignet med et EU-gennemsnit på 23,4 %. Et lignende dramatisk billede fremkommer også mht. arbejdsløshed: næsten to tredjedele (62 %) af arbejdsløse mennesker i Irland var »langtidsarbejdsløse« i 2013, ikke langt bag efter Grækenland (70,9 %) og foran Italien (58,6 %) og Portugal (57,8 %). Dette tal er faldet i Irland i de seneste måneder, men den strukturelle arbejdsløshed er fortsat et problem.

»Dette niveau af unge mennesker, der ikke er under uddannelse, i arbejde eller praktik over hele Europa, er ekstremt bekymrende, især, når man tager langtidsvirkningerne af tidlig arbejdsløshed, i form af 'ar-dannelse', i betragtning. Den negative virkning på livstids-indtjeningen er mest udtalt for unge mennesker, der oplever perioder af arbejdsløshed«, erklærer rapporten.

Rapporten bekræfter de barske følger af arbejdsløshed, underbeskæftigelse og lave lønninger for børn under forsørgelse: Grækenland havde den anden-højeste rate for børnefattigdom i de 28 EU-lande (28,8 %), med Spanien og Italien lige i hælene (27,5 % og 24,8 %, hhv.). I Irland var tallet 18 % (for 2012), eller flere end et ud af seks børn. »Ifølge UNICEF (2014) omfatter de lande, ud af 41 EU- og OECD-lande med den største stigning i børnefattigdom fra 2008 til 2012«, rangeret efter stigningsrate, Grækenland, Irland, Spanien og Italien (fremhævelse original). Rapporten viser også, at »utilstrækkelige sociale ydelser og nedskæringer og andre restriktioner siden krisen har haft en negativ virkning på børn i lande, der allerede har høje eller meget høje forekomster af børnefattigdom og social eksklusion –

heriblandt Grækenland, Spanien, Italien og Rumænien«.

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

---

USA: Fattigdommen breder sig; i tre byer lever flertallet af børn nu i fattigdom

9. dec. 2014 – Flertallet af børn i tre store, amerikanske byer – Detroit, Cleveland og Buffalo – lever nu i fattigdom, iflg. en rapport udgivet af det Nationale Center for Børn i Fattigdom ved Columbia Universitetets Mailman-skole for Offentlig Sundhed. Allgov.com rapporterer, at Detroit ligger i spidsen på nationalt plan med 59 %. I Cleveland er tallet 54 % og i Buffalo er det 51 %.

Resten af de ti dårligste tal findes allesammen i byer med en rate på over 40 %: Fresno 48 %, Cincinnati 46 %, Memphis 46 %, Newark 45 %, Miami 44 %, St. Louis 43 % og Milwaukee 43 %.

Fresno toppede listen med den højeste vækstrate for fattige børn med en stigning på 15,9 %. Honolulu og Sacramento lå nummer to med en stigning på 13,5 %.

Foto: Taler for sig selv. Fra USA.

UNICEF: En tredjedel af amerikanske børn lever i fattigdom

4. november 2014 – En ny rapport fra UNICEF, »Recessionens børn/Den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande«, bemærker, at, i USA bor 32 % af børn i husstande, som har en årlig indkomst på under 60 % af den nationale gennemsnitsindkomst i 2008.

Rapporten, som blev udgivet i september, valgte 2008 til at vise, hvor dårligt det er blevet i USA siden før det, som kaldes »den store recession«. Siden da er den procentvise andel af amerikanske børn, som lever i fattigdom, steget med 2 % – samtidig med, at 18 andre rige nationer reducerede deres rater for børnefattigdom.

I nogle stater er raten endnu højere. I New Mexico er den 41,9 %, landets dårligste. New Hampshire har den bedste rate, 12,5 %. Fordelt regionalt har sydstaterne de højeste rater for fattigdom blandt børn. Alt i alt lever flere end 24 millioner amerikanske mindreårige i fattigdom.

Allgov.com bemærker, at FN's UNICEF-afdeling har opført USA som nr. 36 af de i alt 41 rige nationer. I toppen ligger Norge^[1] med 5,3 %.

---

[1] Listen omfatter 41 industrialiserede og rige lande. Danmark ligger nummer 24, mens Norge ligger på en femteplads, Finland som nummer otte og Sverige som nummer 13.

I modsætning til i Danmark, er antallet af børn under fattigdomsgrænsen faldet i de tre lande. (-red.)

Et ud af hvert niende menneske er sultent

16. september 2014 – En årlig rapport fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), som blev udgivet i dag, skønner, at 805 millioner mennesker lider under »kronisk underernæring«. Flere end en ud af fire personer i Subsaharisk Afrika har ikke mad nok at spise. I Malawi, rapporterer de, er halvdelen af alle børn under fem år væsentligt undervægtige.

Situationen er i særdeleshed akut i Yemen (Obamas primære eksempel på hans »succesrige« krig mod terror), et af de lande i verden, der har den største mangel på fødevarerikkerhed.

Rapporten siger, at 526 millioner mennesker i Asien, verdens mest befolkede område, ikke har nok at spise.

Rapporten siger, at der har været en global forbedring i forhold til sidste år – hvor rapporten viste, at omkring 842 millioner mennesker gik sultne – takket være forbedring primært i Øst- og Sydøsten, med nogen forbedring i Sydamerika og Caribien.

Rapporten kommer forud for et topmøde om fødevarerikkerhed, som skal afholdes i Rom i næste måned.

Billede: Kvinde med sit underernærede barnebarn på hospital i Sanaa, Yemen

